

Nationalekonomisk forskning i Sverige – publiceringar och ranking av forskare och institutioner¹

Vilken nationalekonom i Sverige har bäst publiceringsmeriter? Hur är de svenska forskningsinstitutionerna inbördes rankade? I vilka tidskrifter publicerar oftast svenska forskare? I ett försök att besvara dessa frågor har samtliga forskare i nationalekonomi rankats efter publiceringsmeriter i internationella tidskrifter. Publiceringarna ligger också till grund för en ranking av svenska nationalekonomiska institut och institutioner på högskolor och universitet. Dessutom sammanställs mäns, kvinnors, professorers, docenters och doktorers publikationer på de olika institutionerna.

Nationalekonomisk forskning präglas allt mer av jakten på meriterande publiceringar i internationella tidskrifter. Idag är det svårt att göra en akademisk karriär utan dessa meriter som ligger till grund för rekryteringar, löner, forskningsanslag etc. Detta gäller naturligtvis inte bara i Sverige utan även internationellt.

I USA började man tidigt att ranka de olika universiteten och forskarna med just publiceringsmeriter som grund (se Coupé 2000 för en översikt).² På senare tid har även rankingar av europeiska lärosäten blivit vanligare där en av de mest kända publicerades av *European Economic Review* 1999 (Kalaitzidakis m fl 1999a). Europeiska rankingar har blivit så betydelsefulla att European Economic Association specifikt givit anslag för detta ändamål vilket resulterat i fyra omfattande artiklar (Bauwens m fl 2002, Combes och Linnermer 2002, Coupé 2000, och Kalaitzidakis m fl 2002).

En av nackdelarna med dessa rankingar

Fil lic TOBIAS LINDQVIST är doktorand på IUI. Hans forskning är inriktad på företagsfusioner och förvärv samt experimentell ekonomi.

är att endast de bästa universiteten och forskarna inkluderas. Dessutom är rankingar av enskilda forskare sällsynta. Detta har medfört många olika artiklar med landspecifika rankingar av lärosäten och forskare.³ För Sverige saknades dock en sådan ranking vilket inspirerat till denna artikel.

Mer eller mindre seriösa försök att ranka svenska forskare har dock förekommit. De

¹ Jag började detta projekt av egen nyfikenhet och inte för att skriva en debattartikel. Som doktorand upplever jag att det är mycket "snack" i korridoren om vem som publicerat var och hur duktiga olika forskare är. Alla tycks mer eller mindre ha sin egen åsikt om vem som är bra, mindre bra o s v. Då jag är ung och oerfaren har jag istället valt att titta lite mer objektivt på dessa frågor för att söka svaret på hur bra publiceringsmeriter nationalekonomiska forskare i Sverige har. Naturligtvis finns det inget unikt rätt svar på den frågan. Jag har dock förstått att de forskare som läst min ranking varit mycket intresserade och haft en mängd åsikter och kritik kring mina val av metoder. Detta kanske delvis beror på avsaknaden av liknande rankingar för Sverige. Vad gäller min ranking på individnivå så är den väldigt känslig för metodval. De aggregerade rankingarna är dock mer robusta. Jag hoppas att denna artikel kan stimulera till fler liknande studier. Trots allt är detta endast min "subjektiva" ranking.

² För rankingar inom USA se t ex Dusansky och Vernon (1998) och Conroy och Dusansky (1995).

senaste bidraget svarade Svenska Dagbladet för i december 2001 där de tog ut en "första-femma" i nationalekonomi. Artikeln fick en hel del uppmärksamhet varför jag återkommer till den och jämför med min ranking.

Syftet med denna artikel är att utföra en ranking av svenska forskare samt forskarenheter efter publiceringar. Naturligtvis finns det en mängd olika metoder för att rangordna forskare. I denna artikel rangordnas forskarna efter historiska prestationer och forskarenheterna efter nuvarande medlemmars tidigare prestationer. Rankningen av forskningsenheter ger alltså en ögonblicksbild av dess medlemmars publiceringsmeriter och inte vilken forskning som presterats på enheten. Vidare diskussion kring alternativa rankingar och problem återkommer i artikeln.

1. Metod och urval

Många rankingsmetoder bygger på ett urval av tidskrifter där varje publicering för en viss tidsperiod tilldelas en vikt som bestäms av hur ofta tidskriften citeras. Text inkluderar publicerade artiklar 1991–96 i de tio mest citerade tidskrifterna i Kalaitzidakis m fl (1999a). Mitt urval i denna artikel skiljer sig dock i ett avseende från de flesta andra rankingar. Eftersom Sverige är ett litet land med relativt få forskare väljer jag att studera *alla* forskare och *samtliga* deras publiceringar som förekommer i EconLit⁴ under *hela* dess existens (1969–2002).

I urvalet ingår en person som disputerat och/eller är professor och är knuten till en nationalekonomisk forskningsenhet på en högskola, ett universitet eller ett fristående forskningsinstitut i Sverige.⁵ Detta innebär alltså att man nödvändigtvis inte behöver vara svensk eller ha disputerat i nationalekonomi. Text ingår en utländsk forskare som disputerat i statistik men anställd på en svensk nationalekonomisk institution i urvalet.⁶ Gästforskare och svenska forskare verksamma utomlands ingår inte i urvalet men däremot inkluderas tjänstlediga.

Insamlingen av data har skett via forskningsenheternas respektive hemsidor under september 2002. Personer som inte uttryckligen är doktorer, docenter eller professorer har uteslutits. Text är titeln "lektor" inte tillräcklig för att ingå.⁷

I rangordningen av forskarna tilldelas en viss poäng för varje publicerad artikel. Artiklar i välkända tidskrifter ger fler poäng. Jag har valt att använda en rangordning av tidskrifter utformad av Kalaitzidakis m fl (2002) där de bl a justerar för ålder (äldre citeringar ges lägre vikt), självciteringar (citeringar i samma tidskrift som artikeln är publicerad exkluderas) och storlek (citeringar till tidskrifter med få publicerade artiklar per år ges högre vikt). Detta är den senaste heltäckande rankingen som utförats av etablerade författare, dvs som tidigare publicerat sina rankingar i välkända tidskrifter.⁸ Notera att detta är en ranking av nationalekonomiska tidskrifter varför text rena finanstidskrifter, som *Journal of Finance*, är exkluderade. Poängen för respektive tidskrift bestäms efter hur ofta den citeras. Topptidskriften *American Economic Review* är standardiserad till 100 poäng. På min hemsida, www.iui.se, återges rank-

³ Se bl a rankingar inom Australien (Towe och Wright 1995), Belgien (Bauwens 1998), Frankrike (Combes och Linnermer 2001), Grekland (Kalaitzidakis m fl 1999), Kanada (Lucas 1995), Nederländerna (De Ruyter van Steveninck 1998), Portugal (Guimarães 2001), Spanien (Dolado m fl 2001), Tyskland (Bommer och Ursprung 1998) och Öst-Asien (Jin och Yau 1999).

⁴ OCLCs First Search databas över ekonomiartiklar, copyright American Economic Association.

⁵ Dessutom ingår finansinstitutionen och institutionen för ekonomisk statistik på Handelshögskolan i Stockholm eftersom dessa enheter är knutna till forskarutbildningen i nationalekonomi samt bedriver en betydande del av forskningen i ämnet.

⁶ Endast nationalekonomer inkluderas dock på SOFI, eftersom detta också är ett institut för sociologer.

⁷ Observera att uppgifterna på hemsidorna kan vara en felkälla. Felstavnningar av namn, felaktig titel eller dåligt uppdaterade personallistor är några orsaker till felaktigheter som upptäckts vid korrekturläsningar av denna artikel. Kanske är det läge att se över er institutions egen hemsida?

⁸ Se text Kalaitzidakis m fl (1999a och 1999b).

ningen och poängen för respektive tidskrift. Endast de 143 mest citerade tidskrifterna ger poäng medan övriga ger noll. Vilka tidskrifter som ingår avgörs till stor del av ISI (Institute for Scientific Information), som sätter upp normer och referensramar för bl a rankingar av denna typ. Det är t ex svårt för en relativt ny tidsskrift att uppfylla kriterier för att ingå.

Artiklar med n författare har, i samstämdhet med övriga litteraturen på området, tilldelats $1/n$ i vikt. Detta är förenligt med Sauer (1988) som visar att det monetära värdet av en artikel (i en löneekvation) bestäms av detta. Alla publiceringar som fanns registrerade i EconLit under september 2002 är inkluderade. Databasen EconLit har registrerat ca 855 tidskrifter fr o m 1969. Idag utges fortfarande ca 680 tidskrifter av dessa. Ett problem med EconLit är att de inte har standardiserat namnkoder för respektive person. Detta innebär att personer med samma namn inte går att särskilja samt att publiceringar av personer som bytt efternamn (t ex vid giftermål) inte får ett unikt identifieringsnamn. Genom sökningar på Internet har jag dock försökt att hänföra rätt publicering till rätt person där tveksamheter uppstått. Ytterligare ett problem med EconLit är att endast den första författaren redovisas för artiklar med fler än tre författare. Detta gynnar personer med efternamn som kommer tidigt i alfabetisk ordning. Problemet är dock förmodligen av mindre vikt då det är ovanligt med fler än tre författare, och dessutom erhåller författaren endast $1/n$ av publiceringspoängen.

Då forskningsenheter rangordnas summeras respektive forskares poäng för en enhet. Rankningen bygger alltså på tidigare prestationer av nuvarande medlemmar. I några fall finns en person listad på två forskningsenheter, t ex IFAU och nationalekonomiska institutionen på Uppsala universitet. Om information finns angående hur stor del personen tillbringar på respektive enhet fördelas poängen utefter detta, annars delas poängen lika.

Ett problem med dessa rankingar är att

det finns många olika metoder för rangordning. Det finns naturligtvis inte något unikt sätt att rangordna forskare samt forskningsenheter efter. Det finns flera aspekter och problem att beakta vid tolkning av rankingen i denna artikel.

För det första är publiceringar endast en del av en forskares produktion. Undervisning, publiceringar av böcker, rapporter, utredningar och "den tredje uppgiften", dvs deltagande i debatter (skriftligt och oralt) för att sprida forskningen i samhället, är några andra exempel på viktiga uppgifter.

För det andra finns det flera olika sätt att mäta vikten av en publicering. Exempelvis kan man räkna antal publicerade tecken, sidor eller artiklar för en specifik tidsskrift. Eller så kan rankingen t ex bygga på hur ofta en artikel citerats.

En nackdel med citatrankningar är att endast det först angivna författarnamnet för varje artikel inkluderas vid insamlade av data hos ISI. På senare tid har dock ISI börjat att inkludera även övriga författare i sin citeringsstatistik för nyutkomna artiklar. Institutet för internationell ekonomi, IIES, har tidigare publicerat citeringsstatistik i sin årsredovisning (se International Institute for Economic Studies 1998, s 27). Där redovisas de 25 mest citerade svenska nationalekonomerna under åren 1990 till 1997. Resultaten från den rankingen tas upp i resultatpresentationen. I samband med rankingen formulerar IIES (s 26) att "The first priority for a researcher at the IIES is, and has always been, to publish in international economic journals." Denna formulering är intressant och gäller förmodligen flera andra forskare på de större forskningsenheterna i Sverige (tillsammans med ett visst undervisningskrav). Målsättningen är alltså att publicera snarare än att skriva intressanta artiklar för allmänheten eller artiklar som är intressanta över olika forskningsområden inom nationalekonomi vilka kan dra till sig mycket citeringar. Kanske är citeringsrankningar av större vikt för ranking av de allra bästa, t ex vid val av

Riksbankens pris i ekonomisk vetenskap till Alfred Nobels minne.

Att räkna tecken eller sidor i stället för artiklar förefaller mig vara ett sämre mått på publiceringsmeriter. Många gånger är det svårare att skriva ned sina forskningsresultat kortfattat. En artikel accepteras oftast på grund av värdet av idén eller resultaten snarare än dess längd (jmf bidraget på en sida av Nash 1950).

Ytterligare ett problem är att avgöra hur stor vikt publiceringar i varje tidsskrift skall tilldelas. Den som används i denna artikel (se Kalaitzidakis m fl 2002) har naturligtvis liknande problem som nämns ovan. Är t ex en artikel i *American Economic Review* likvärdigt med nästan femtio artiklar i *Journal of Health Economics*? Även tidsperioden är avgörande för utfallet. Jag använder hela EconLits tidsperiod (ca 33 år), vilket påverkar rankingen av äldre forskare jämfört med en ranking som bygger på en kortare period. Äldre forskare gynnas eftersom de haft längre tid på sig att publicera. Däremot kan de missgynnas av att de skolats i en annan publiceringsstil än den som råder idag. Vidare kan tidsskrifter som var högt rankade för tjugo år sedan kanske vara mindre ansedda idag, vilket ger en missvisande bild av dåtidens publiceringsvärde då man utgår från dagens värderingar.

2. Resultat

I tabell 1 redovisas de tio högst rankade nationalekonomerna. I topp finns Lars E O Svensson tätt följd av Assar Lindbeck. Dessa två är också de namn som förekommer i liknande världsrankningar.⁹ På tredje plats hittar vi Torsten Persson vilket innebär att de tre högst rankade alla tillhör institutet för internationell ekonomi på Stockholms universitet.¹⁰

Den topprankade tidsskriften *American Economic Review*, *AER*, publicerar utöver sina fullängdsartiklar även artiklar som Shorter Papers, SP, och Papers and Proceedings, PP. I rankingen ger dock båda

dessas, såväl som fullängdsartiklar i *AER*, 100 poäng per artikel. Det är tveksamt om dessa skall generera lika mycket poäng som vanliga fullängdsartiklar, varför jag valt att göra en separat redovisning av icke-fullängdsartiklar i *AER*. Kolumn sju i tabell 1 återger SP plus PP för de forskare som har publicerat minst en sådan artikel i *AER*. Med denna information kan vi justera exempelvis Assar Lindbecks poäng. Ett extremantagande är att sätta hans 0,5 artiklar som SP och 7,5 som PP till noll poäng vilket medför en subtrahering av hans totalpoäng med 800 poäng, till 475,82. Något värde mellan denna poäng och hans ursprungliga, t ex 50 poäng för SP och 25 poäng för PP, blir 688,32 och återspeglar kanske mer korrekt hans poäng, om än godtyckligt.¹¹

I Appendix, tabell A1, redovisas topp 100 av de 377 forskare som ingår i urvalet.¹² I hela urvalet saknar 40 procent (151 st) poäng. Av dessa har dock 50 publiceringar i någon övrig tidsskrift i EconLit som inte tillhör

⁹ Coupé (2000) redovisar de 200 bästa i tre olika rankingar som bygger på antal (1) artiklar, (2) sidor och (3) citeringar (se ranking inom parentes). Följande från Tabell A1 var rankade: Lars E O Svensson (128, 52, 21) och Assar Lindbeck (140, 156, -).

¹⁰ Dessa tre tillhör även toppen i citeringsrankningen av IIES (se International Institute for Economic Studies 1998) där även den fjärde svensken tillhörde IIES. De rangordnades enligt följande (med antal citeringar inom parentes): 1. Assar Lindbeck (607), 2. Torsten Persson (439), 3. Lars E O Svensson (436) och 4. Lars Calmfors (343). Yngwe (2000) har också publicerat en citeringsrankning baserad på åren 1986-96 där de tjugo mest citerade ekonomiprofessorerna rangordnades enligt 1. Torsten Persson (497), 2. Lars E O Svensson (480) och 3. Lars Calmfors (333). Notera att Assar Lindbeck inte ingår i urvalet. Yngwes artikel syftar dock till att visa på ett samband mellan vetenskaplig framgång och massmedial synlighet.

¹¹ Notera att endast inbjudna författare kan publicera i Papers and Proceedings, vilket medför att dessa artiklar inte genomgått det vanliga publiceringsförfarandet. Detta kan motivera en lägre poäng för dessa artiklar än t ex Short Papers i *AER*. Däremot kanske dessa inbjudningar inte är helt exogena, vilket motiverar att det trots allt bör generera en betydande poäng, dock kanske lägre än SP trots allt.

¹² Se hela listan med alla 377 forskare på min hemsida på www.iui.se.

Tabell 1 Rankning av forskare

Rankning	Efternamn	Förnamn	Titel	Institution	Poäng	AER*
1	Svensson	Lars E O	p	IIES	1294,30	0+1
2	Lindbeck	Assar	p-em	IUI-0,5; IIES-0,5	1275,82	0,5+7,5
3	Persson	Torsten	p	IIES	652,08	0+0,5
4	Segerstrom	Paul	p	DE-HHS	333,01	
5	Svensson	Lars-Gunnar	p	LU	325,31	
6	Jonung	Lars	p	DE-HHS	310,94	0,5+0
7	Van den Berg	Gerard	p	IFAU-0,2	290,96	0,3+0
8	Weibull	Jörgen	p	DE-HHS	275,24	
9	Teräsvirta	Timo	p	DES-HHS	271,59	
10	Ellingsen	Tore	p	DE-HHS	262,81	1,5+0

* Antal artiklar som Shorter Papers plus Papers and Proceedings i *American Economic Review*, AER. I totalpoängen i kolumn sex ger båda dessa, såväl som fullängdsartiklar i AER, 100 poäng per artikel.

Tabell 2 Topprankade doktorer och docenter

	Högst rankade docenter			Poäng	AER
1	Wärneryd	Karl	DE-HHS	121,80	
2	Carlsson	Hans	LU	102,36	
3	Storesletten	Kjetil	IIES	97,69	0+0,3
4	Söderlind	Paul	DF-HHS	81,41	
5	Friberg	Richard	DE-HHS	69,03	0,5+0
	Högst rankade doktorer				
1	Lin	Xiang	Södertörn	100,00	1+0
2	Hassler	John	IIES	88,02	
3	Berglöf	Erik	SITE-HHS	66,34	
4	Svensson	Jakob	IIES	56,01	
5	Flodén	Martin	DE-HHS	46,06	

någon av de 143 högst rankade, varför 27 procent (101 st) helt saknar publiceringar.

Omfattande rankningar av svenska nationalekonomer är sällsynta. Svenska Dagbladet publicerade dock i december 2001 en uppmärksamman rankning av de bästa nationalekonomerna i Sverige där de tog ut en förstafemma (enligt ishockey) med målvakt och nio avbytare. Uttagningen var subjektiv och baseras på en rundringning till svenska

nationalekonomer. Det kan dock vara intressant att jämföra en sådan subjektiv rankning med en mer systematisk rankning, såsom denna. Här följer därför Svenska Dagbladets rankning med min rankning inom parentes.

”I en klass för sig” var backarna Torsten Persson (3) och Lars E O Svensson (1). Vidare var Assar Lindbeck (2) målvakt, Karl-Gustav Löfgren (22) och Rolf Färe (tillhör Oregon State University men han har 525,33

poäng, dvs motsvarande en fjärdeplats) yttertrar samt Lars Calmfors (24) center. Därutöver togs nio forskare ut i kategorin ”på bänken – inte med i förstafemman men väl på vår lista”. Dessa stod i följande ordning: Jörgen Weibull (8), Harry Flam (16), Mats Persson (23), Bertil Holmlund (11), Erik Dahmén (19), Per-Anders Edin (37), Lars Ljungqvist (27), Lennart Hjalmarsson (17) och Kurt Brännäs (104). Av de femton forskarna återfinns alltså åtta på topp-15 i tabell A1, om vi exkluderar icke-svenskar. Observera dock att Svenska Dagbladets ranking förmodligen även tagit hänsyn till andra faktorer än publiceringar i internationella tidskrifter, såsom publicering av böcker, utredningar, debattartiklar m m.

Rekryteringar och befordringar styrs mycket av publiceringar. Nästa professor eller docent kanske återfinns i tabell 2 där de högst rankade docenterna respektive doktorerna redovisas. Där kan vi bl a se att den topprankade doktorn, Lin Xiang, erhållit alla sina poäng från ett Short Paper i *AER*, och om John Hassler blir docent skulle han även ligga i topp bland dessa. Notera dock att professorerna inte anges som docenter i sammanställningen, trots att de även kan inneha denna titel. En professur är endast en tjänst och egentligen ingen titel även om jag definierar det som en titel i datasammanställningen.

I tabell 3 redovisas en sammanställning av poängen för män och kvinnor efter titel.

Kvinnorna utgör 14 procent av forskarna men står endast för 1,8 procent av den totala publiceringspoängen. Generellt har de lägre poäng än männen för respektive titel men framför allt saknas ett toppskick av kvinnliga nationalekonomer som publicerar i välkända internationella tidskrifter. De få kvinnliga professorerna håller låg publiceringsnivå och endast en kvinna, ranking 79, kommer över 30 poäng vilket motsvarar t ex en artikel i *Journal of Economic Perspectives* eller *Journal of Economic Theory*.

En kohorteffekt kan förklara den stora skillnaden mellan män och kvinnor. Eftersom kvinnor relativt sent börjat bedriva forskning i nationalekonomi skulle skillnaden kunna minska vid kontroll för ålder. I t ex en enkel löneregression är skillnader mellan mäns och kvinnors löner normalt lägre för yngre personer. Jag ämnar dock inte förklara skillnaderna i denna artikel men det vore synnerligen intressant att studera detta närmare. Totalt finns 129,2 professorer, vilket utgör hela 34 procent av alla forskare. En ganska stor andel om titeln professor skall vara förenligt med det yttersta toppskicket.

Rankning av institut/lärosäten

I detta avsnitt presenteras en ranking av lärosäten men också en mer detaljerad ranking av institut och olika forskningsenheter på en högskola eller ett universitet. Poängen för varje enskild forskare summeras till en

Tabell 3 Medelpoäng efter kön och titel

		Antal forskare	Maxpoäng	Minpoäng	Medelpoäng
Kvinnor	Professor	4	8,08	0,00	2,79
	Docent	13	32,26	0,00	5,80
	Doktor	35	28,36	0,00	3,94
Män	Professor*	125,2	1294,30	0,00	82,40
	Docent	61	121,80	0,00	22,01
	Doktor	138	100,00	0,00	5,36

* Inklusivt 12 adjungerade och 18 emeriti.

totalpoäng för respektive enhet, vilket redovisas i tabell 4. Högst rankat är institutet för internationell ekonomi, IIES, på Stockholms universitet, trots att de endast har 14,3 forskare. Tvåa och trea är de nationalekonomiska institutionerna på Handelshögskolan i Stockholm och Uppsala universitet.

På en femteplats hittar vi IUI men poängen för detta institut är till stor del genererad av Assar Lindbeck. Hans poäng, såväl som IUIs poäng, är känslig för justeringar av icke-fulllängdsartiklar i *AER*. Om vi gör en liknande justering för institut och lärosäten som den för individer sänks IUIs poäng till 566,84. Då Göteborgs Universitet också nedjusteras, till 474,05, blir den enda förändringen att IUI och nationalekonomiska institutionen på Stockholms universitet byter plats.

Stockholms universitet är topprankat av lärosätena i Sverige följt av Handelshögskolan i Stockholm, som har klart flest forskare (82 st). Därefter följer Uppsala och Lunds universitet.¹³

En hög poäng för en forskningsenhet kan förklaras av många antal anställda forskare. Om vi beräknar ett produktivitetmått som antal poäng per forskare, kolumn fem i tabell 4, ser vi att de tre största instituten/lärosätena, Uppsala, Lund och Göteborgs universitet, alla faller i ranking. Detta kanske delvis kan förklaras av de relativt stora undervisningskraven som dessa skolor har, i jämförelse med institut såsom Ratio och SOFI som istället stiger.

Forskning i nationalekonomi är koncentrerad till Stockholm men en betydande del bedrivs i övriga landet. Knappt hälften (46 procent) av forskarna är lokaliserade i Stockholm och drygt två tredjedelar (72 procent) av publiceringspoängen tillfaller Stockholm.

Tidskrifter

Totalt har dagens nationalekonomiska forskare i Sverige publicerat i 325 olika tidskrifter från databasen EconLit. Som framgår av tabell 5 är *Scandinavian Journal of Economics* den tidskrift där forskarna publicerat

överlägset flest artiklar. Två tidskrifter som EconLit registrerar men som inte ger några poäng återfinns bland de tio främsta; *Swedish Economic Policy Review* och *Ekonomiska samfundets tidskrift*.

Av de 143 högst rankade tidskrifterna saknar 30 publiceringar av svenska forskare. Högst rankade av dessa är *World Bank Economic Review* 7,05 poäng, *Economic History Review* 3,42 poäng samt *Contemporary Economic Policy* 2,43 poäng.

3. Avslutande diskussion

Sveriges samtliga forskare i nationalekonomi har rankats efter publiceringsmeriter i internationella tidskrifter. Högst rankad är Lars E O Svensson, IIES, tätt följd av Assar Lindbeck, IIES och IUI. Institutet för internationell ekonomi, IIES, är högst rankat av alla forskningsenheter och Stockholms universitet är topprankat av lärosätena i Sverige följt av Handelshögskolan i Stockholm och Uppsala universitet.

Forskning i nationalekonomi är koncentrerad till Stockholm, där 46 procent av forskarna är lokaliserade och 72 procent av publiceringspoängen genererad. Kvinnorna utgör 14 procent av forskarna men står endast för 1,8 procent av den totala publiceringspoängen. Orsakerna till denna låga andel för kvinnorna vore synnerligen intressant att vidare utreda. *Scandinavian Journal of Economics* är den tidskrift som har flest publiceringar av forskare i Sverige.

Mer än en tredjedel (34 procent) av yrkeskåren utgörs av professorer. Att vara professor i nationalekonomi säger således idag väldigt lite då man knappast behöver tillhöra toppskicket bland forskarna. Av alla

¹³ Liknande rankingar överensstämmer med dessa resultat. Inom parentes följer ranking av Coupé (2000) topp 200 i världen efter 1. publicering, 2. citat och 3. Kalaitzidakis m fl (1999) topp 200 europeiska efter publiceringar: SU (75, 61, 10), HHS (99, 121, 52), UU (189, 159, 56), LU (-, -, 73), GU (-, -, 89) och Umeå (-, -, 168). En opublicerad artikel av Combes och Linnemer (2002) rankar HHS före SU.

Tabell 4 Rankning av institut och lärosäten

	Institut/ Lärosäte*	Poäng	Antal fors- kare	Poäng/ forskare (rank)	Lärosäte	Poäng	Antal fors- kare	Poäng/ forskare (rank)
1	IIES	3567,86	14,3	250 (1)	1 SU	4604,40	43,3	106 (1)
2	DE-HHS	2029,04	27	75 (2)	2 HHS**	2995,79	82	37 (2)
3	UU	1173,14	31	38 (6)	3 UU	1202,10	48,5	25 (4)
4	LU	860,59	35,5	24 (9)	4 LU	860,59	35,5	24 (5)
5	IUI	860,13	15,9	54 (3)	5 GU	574,05	31	19 (7)
6	DE-SU	796,53	20	40 (4)	6 Umeå	437,37	25	17 (8)
7	GU	574,05	31	19 (16)	7 Södertörn	100,00	3,5	29 (3)
8	Umeå	404,13	18	22 (12)	8 Linköping	88,72	4	22 (6)
9	DF-HHS	392,77	20	20 (15)	9 KTH	79,21	8,5	9 (10)
10	DES-HHS	344,92	9	38 (5)	10 Örebro	58,73	4	15 (9)
11	SOFI	240,01	9	27 (8)	11 Jönköping	42,14	7	6 (12)
12	IFAU	212,83	9,5	22 (13)	12 Växjö	31,04	11	3 (14)
13	FIEF	204,17	9	23 (11)	13 Skövde	26,25	6,5	4 (13)
14	Ratio	150,82	6,5	23 (10)	14 Luleå	26,15	3	9 (11)
15	EIJS	112,35	10	11 (18)	15 Mitthög- skolan	2,78	8	0 (17)
16	Södertörn	100,00	3,5	29 (7)	16 Kalmar	2,62	1,5	2 (15)
17	Linköping	88,72	4	22 (14)	17 Mälardalen	1,72	2	1 (16)
18	KTH	79,21	8,5	9 (20)	18 Gävle	0,00	1	0 (18)
19	Örebro	58,73	4	15 (17)	Karlstad	0,00	4,5	0 (18)
20	Beijer	58,14	5,5	11 (19)				
21	Jönköping	42,14	7	6 (22)				
22	SLU-Umeå	33,24	7	5 (23)				
23	Växjö	31,04	11	3 (25)				
24	SLU-Upp	28,95	17,5	2 (27)				
25	Skövde	26,25	6,5	4 (24)				
26	Luleå	26,15	3	9 (21)				
27	Mitthög- skolan	2,78	8	0 (29)				
28	Kalmar	2,62	1,5	2 (26)				
29	Mälardalen	1,72	2	1 (28)				
30	Gävle	0,00	1	0 (30)				
	Karlstad	0,00	4,5	0 (30)				

* Förkortningarna förklaras på min hemsida, www.iui.se.

** Forskare som endast tillhör CHE, IEG, SITE och S är även inkluderade.

Tabell 5 Vanligaste tidskrifterna*

Place- ring	Tidskrift	Artiklar
1	Scandinavian Journal of Economics**	235,25
2	European Economic Review	91,67
3	Journal of Public Economics	71,08
4	Swedish Economic Policy Review	67,17
5	Economics Letters	46,50
6	Ekonomiska Samfundets Tidskrift	43,67
7	Journal of Health Economics	40,33
8	Economic Journal	38,00
9	Journal of Economic Behavior and Organization	37,17
10	Journal of International Economics	32,92

* Se den fullständiga listan på min hemsida, www.iui.se.

** Tidigare *Swedish Journal of Economics*.

professorer i Sverige är 41 procent lokaliserade till Handelshögskolan i Stockholm och Uppsala universitet. I medel har en professor på Handelshögskolan nästan bara en tredjedels publiceringsmeriter jämfört med sina kollegor på Stockholms universitet. Uppsalas professorer är ännu sämre med meriter i medel lägre än bl a professorerna i Örebro, Göteborg och Lund. Det vore intressant att vidare utreda vad som ligger bakom den stora andelen professorer inom den nationalekonomiska forskarkåren och fråga sig om det är en titel som håller på att urvattnas.

Vidare bör påpekas att denna artikel endast återgivit *en* rankning av svenska forskare med *en* specifik metod. Den ger en ögonblicksbild av i Sverige aktiva forskares historiska publiceringsmeriter, vilket rankningen av forskningsenheter också bygger på. Det finns många andra intressanta frågor som inte denna artikel kan ge svar på såsom vilken forskningsenhet som genererat bäst publiceringar genom åren, vilka forskare som har varit mest produktiva de senaste åren, hur publiceringsutvecklingen för olika forskningsenheter och forskare ser ut o s v.

Slutligen bör man ställa sig frågan vad som är bra forskning och efter vilka krite-

rier detta skall mätas. Enligt Skedinger och Johansson (2002) verkar det finnas en viss avsaknad av offentlig debatt från professorer i nationalekonomi. En av anledningarna tycks vara den allt större fokuseringen på internationella tidsskriftpubliceringar. Är det meningen att forskares meriter endast skall grundas på dessa i framtiden? Skall undervisning och ”den tredje uppgiften” skötas av nationalekonomer som inte bedriver forskning eller bör dessa uppgifter också vara ett mått på framgång för aktiva forskare och hur skall i sådant fall dessa framgångar mätas? Frågor som jag inte kan besvara men som vore intressanta att diskutera vidare.

Referenser

- Bauwens, L, A Kirman, M Lubrano och C Protopescu (2002), “Ranking European Economic Departments: A Statistical Approach”, Working Paper, GREQAM.
- Bauwens, Luc (1998), “A New Method to Rank University Research and Researchers in Economics in Belgium”, *Mimeo*, CORE, Université Catholique de Louvain.
- Bommer, R och H W Ursprung (1998), “Spieglein, Spieglein an der Wand: Eine publikationsanalytische Erfassung der Forsch-

- leistungen volkswirtschaftlicher Fachbereiche in Deutschland, Österreich und der Schweiz”, *Zeitschrift für Wirtschafts- und Sozialwissenschaften*, vol 118, s 1-28.
- Combes, P-P och L Linnermer (2002), “Measuring and Ranking Economics Throughout Europe”, Working Paper.
- Combes, P-P och L Linnermer (2001), “La publication d’articles de recherche en économie en France”, *Annales d’Économie et de Statistiques*, vol 62, s 5-47.
- Conroy, M E och R Dusansky (1995), “The productivity of Economic Departments in the US: Publications in the Core Journals”, *Journal of Economic Literature*, vol 33, s 1966-1971.
- Coupé, T (2000), “Revealed Performance – World Rankings of Economists and Economics Departments 1969-2000”, Working Paper, Free University of Brussels.
- De Ruyter van Steveninck, M (1998), “Opmars der Econometristen”, *Economische en Sociale Berichten*, s 965.
- Dolado, J J, A García-Romero och G Zamarro (2001), “Rankings de investigación en economía en España y autores (1990-1999)”, *Mimeo*, Universidad Carlos III de Madrid.
- Dusansky, R och C J Vernon (1998), “Rankings of U.S. Economics Departments”, *Journal of Economic Perspectives*, vol 12, s157-170.
- Guimarães, P (2001), “The State of Portuguese Research in Economics: An Analysis Based on Publications in International Journals”, *Working Paper Series NIMA*, 15, September.
- Institute for International Economic Studies (1998), *Annual Report 1997/1998*, Stockholm University.
- Jin, J C och Louis Yau (1999), “Research Productivity of the Economics Profession in East Asia”, *Economic Inquiry*, vol 37, s 706-710.
- Kalaitzidakis, P, T P Mamuneas och T Stengos (2002), “Rankings of Academic Journals and Institutions in Economics”, Working Paper, University of Cyprus, May.
- Kalaitzidakis, P, T P Mamuneas och T Stengos (1999a), “European Economics: An Analysis Based on Publications in the Core Journals”, *European Economic Review*, vol 43, s 1150-1168.
- Kalaitzidakis, P, T P Mamuneas och T Stengos (1999b), “Rankings of Economics Departments among Greek-Speaking Institutions”, *Ekonomia*, vol 3, s 70-75.
- Lucas, R F (1995) “Contributions to Economics Journals by the Canadian Economics Profession, 1981-1990”, *Canadian Journal of Economics*, vol 28, s 949-960.
- Nash Jr, J F (1950), “Equilibrium Points in N-Person Games”, *Proceedings of the National Academy of Sciences*, vol 36, s 48-49.
- Sauer, R D (1988), “Estimates of the Returns to Quality and Coauthorship in Economic Academia”, *Journal of Political Economy*, vol 96, s 855-866.
- Skedinger, P och D Johansson (2002), “Syns professorerna i globaliseringsdebatten?”, *Ekonomisk Debatt*, årg 30, nr 7, s 605-609.
- Svenska Dagbladet* (2001), “Tre kronor i svensk ekonomi”, 10 december 2001.
- Towe, J B och D J Wright (1995), “Research Published by Australian Economics and Econometrics Departments: 1988-93”, *Economic Record*, vol 71, s 8-17.
- Yngwe, P-E (2000), “Vetenskaplig framgång och massmedial synlighet – finns det något samband?,” *Ekonomisk Debatt*, årg 28, nr 5, s 463-473.

Appendix

Tabell A1 Rankning av de 100 främsta forskarna

Rankning	Efternamn	Förnamn	Titel	Institution	Poäng	AER
1	Svensson	Lars E O	p	IIES	1294,30	0+1
2	Lindbeck	Assar	p-em	IUI-0,5; IIES-0,5	1275,82	0,5+7,5
3	Persson	Torsten	p	IIES	652,08	0+0,5
4	Segerstrom	Paul	p	DE-HHS	333,01	
5	Svensson	Lars-Gunnar	p	LU	325,31	
6	Jonung	Lars	p	DE-HHS	310,94	0,5+0
7	Van den Berg	Gerard	p	IFAU-0,2	290,96	0,3+0
8	Weibull	Jörgen	p	DE-HHS	275,24	
9	Teräsvirta	Timo	p	DES-HHS	271,59	
10	Ellingsen	Tore	p	DE-HHS	262,81	1,5+0
11	Holmlund	Bertil	p	UU	260,16	0,3+0
12	Blomquist	Sören	p	UU	209,90	
13	Bohm	Peter	p-em	DE-SU	209,15	1+0
14	Björklund	Anders	p	SOFI	186,93	0,5+0
15	Agell	Jonas	p	DE-SU	183,79	0,5+0
16	Flam	Harry	p	IIES	176,19	
17	Hjalmarsson	Lennart	p	GU	172,68	
18	Klevmarcken	Anders	p	UU	164,50	
19	Gottfries	Nils	p	UU	162,82	
20	Eliasson	Gunnar	p	KTH-0,5; Ratio-0,5	158,42	0+1
21	Lundahl	Mats	p	DE-HHS	151,65	1+0
22	Löfgren	Karl-Gustaf	p	Umeå	141,95	0,3+0
23	Persson	Mats	p	IIES	134,40	
24	Calmfors	Lars	p	IIES	133,22	
25	Horn	Henrik	p	IIES-0,8; IUI-0,2	129,27	
26	Zilibotti	Fabrizio	p	IIES	126,64	
27	Ljungqvist	Lars	p	DE-HHS	126,00	
28	Englund	Peter	p	DF-HHS	122,70	
29	Wärneryd	Karl	d	DE-HHS	121,80	
30	Hibbs	Douglas	p	GU	112,10	0+1
31	Johansson	Per-Olov	p	DE-HHS	104,11	
32	Carlsson	Hans	d	LU	102,36	
33	Aronsson	Thomas	p	Umeå	101,96	
34	Lin	Xiang		Södertörn	100,00	1+0
	Söderström	Lars	p	LU	100,00	1+0
36	Storesletten	Kjetil	d	IIES	97,69	0+0,3
37	Edin	Per-Anders	p	IFAU-0,5; UU-0,5	95,74	0,5+0
38	Wijkander	Hans	p	DE-SU	89,67	
39	Hamilton	Carl B	p-adj	DE-HHS	89,47	
40	Hassler	John		IIES	88,02	
41	Ohlsson	Henry	p	GU-0,5; UU-0,5	81,94	
42	Lundborg	Per	p-adj	FIEF-0,5; GU-0,5	81,69	
43	Söderlind	Paul	d	DF-HHS	81,41	
44	Skogh	Göran	p	Linköping	75,71	
45	Friberg	Richard	d	DE-HHS	69,03	0,5+0
46	Blomström	Magnus	p	EIJS	68,54	
47	Södersten	Jan	p	UU	68,00	
48	Borglin	Anders	p	LU	67,41	
49	Berglöf	Erik		SITE-HHS	66,34	
50	Asplund	Marcus	p	GU	62,02	0,5+0
51	Dufwenberg	Martin	p	DE-SU	60,42	

52	Zetterberg	Johnny	d	FIEF	60,01	0,5+0
53	Näslund	Bertil	p-em	DF-HHS	57,78	
54	Svensson	Jakob		IIES	56,01	
55	Södersten	Bo	p	Jönköping-0,5; LU-0,5	55,86	0,5+0
56	Andersson	Fredrik	d	LU	55,56	
57	Häckner	Jonas	d	DE-SU	54,81	
58	Mäler	Karl-Göran	p	Beijer	52,97	
59	Stennek	Johan	d	IUI	50,69	
60	Johannesson	Magnus	d	DE-HHS	50,11	
61	Siven	Claes-Henric	p	DE-SU	48,74	
62	Svedberg	Peter	p	IIES	48,00	
63	Axelsson	Roger	d	Umeå	47,83	0,3+0
64	Nyberg	Sten	d	DE-SU	46,88	
65	Lundberg	Lars	p	FIEF-0,5; Örebro-0,5	46,76	
66	Henrekson	Magnus	p	IUI	46,62	
67	Flodén	Martin		DE-HHS	46,06	
68	Klein	Daniel B	d	Ratio	42,09	
69	Edgerton	David	p	LU	41,46	
70	Wihlborg	Clas	p	GU-0,5; Ratio-0,5	40,01	
71	Fredriksson	Peter	d	IFAU-0,5; UU-0,5	36,88	
72	Burkart	Mike	d	DF-HHS	36,45	
73	Tson Söderström	Hans	p-adj	DE-HHS	35,19	
74	Bergman	Michael	d	LU	34,93	
75	Persson	Håkan	d	Örebro	34,15	
76	Lindh	Thomas	p	UU	33,89	
77	Brännlund	Runar	p	Umeå	33,33	
78	Wallner	Klaus		SITE-HHS	33,04	
79	Alexius	Annika	d	UU	32,26	
80	Viotti	Staffan	p-adj	DF-HHS	31,39	
81	Bergström	Clas	p	DF-HHS	28,78	
82	Sáez-Martí	María		IUI	28,36	
83	Kolm	Ann-Sofie		IFAU-0,5; UU-0,5	27,72	
84	Westlund	Anders	p	DES-HHS	27,27	
85	Bigsten	Arne	p	GU	27,25	
86	Forslid	Rikard	d	DE-SU	27,09	
87	Holm	Jerker	d	LU	26,92	
88	He	Changli		DES-HHS	26,70	
89	Lundholm	Michael	d	DE-SU	26,25	
90	Durevall	Dick		Skövde	25,38	
91	Hansson	Pär	d	FIEF	25,24	
92	Puu	Tönu	p-em	Umeå	24,02	
93	Johansson	Per	d	IFAU	22,84	
94	Flood	Lennart	p	GU	22,78	
95	Radetzki	Marian	p	Luleå	22,26	
96	Palme	Mårten	d	DE-SU	21,97	
97	Eriksson	Clas		SLU-Upp	21,64	
98	Giannetti	Mariassunta		DF-HHS	20,01	
	Persson	Joakim		FIEF	20,01	
	Rosén	Åsa	d	SOFI	20,01	
	Strömberg	David		IIES	20,01	

Ann: p = professor, p-adj = adjungerad professor, p-em = professor emeritus och d = docent.
För ranking av samtliga och förklaringar till institutionsförkortningarna, se Lindqvists hemsida, www.iui.se.